

”ميني بچي - تمھين آبي نام روپ کي بيماري سين بچنا هئ.

اٺا خاٺا نهين بنانا هئ. ايک باپ کي ياد ۾ رهنا هئ.“

پرشن :- پاڳيون بچي کس مکيه پرشارت سين اپنا پاڳيه اونچ بنا ديتي هئ؟

اٺر :- پاڳيون بچي سيڪو سڪ ديني کا پرشارت ڪرتي هئ. منسا وڇا ڪرمڻا ڪوئي ڪو ڏک نهين ديتي هئ. سیتل هوڪر چلتی هئ تو پاڳيه بنتا جاتا هئ. تمھاري يھ استودنت لائيف هئ. تمھين اب گھٽکي نهين کاني هئ. اپار خوشي ۾ رهنا هئ.

گيت ۱ - تمھين هو ماما پتا....

اوم شانتی . سڀي بچي مرلي سُنٽي هئ. جهان پي مرلي جاتي هئ. سڀ جانتی هئ ڪ جسکي مهمما گائي جاتي هئ. وه ڪوئي ساڪار نهين هئ. نراڪار کي مهمما هئ. نراڪار ساڪار دواران آبي سنمڪ مرلي سُنارهي هئ. اُٽسي پي ڪهينگي ڪ آبي هر آتما اُنھين دیک رهي هئ. آتما بهت سوکير هئ. ان آنڪون سين ديکني ۾ نهين آتي. جانتی هئ آتما بهت سوکير هئ. وٽسي هين پڳتي مارگ ۾ پي جانتی هئ هر آتما سوکير هئ. پرنٽو پورا رهسيه ٻڌي ۾ نهين هئ ڪ آتما هئ ڪيا. پر ماتما ڪو ياد ڪرتي هئ پرنٽو وه هئ ڪيا. يھ دنيا نهين جانتی. تر پي نهين جانتی ٿي. آبي تر بچون ڪو يھ نشچيه هئ ڪ يھ ڪوئي لوڪ ٿيچر وا سنڀندي پي نهين. جئسي سرشتي ۾ اوڙ منش هئ وٽسي يھ دادا پي ٿا. تر سڀ مهمما گاتي ٿي تميؤ ماتاشچ پنا... تو سمجھتي ٿي اوپر ۾ هئ. آبي باپ ڪھتي هئ مئن نين اسر پرويش ڪيا هئ. مئن وهي اسر هون. آگي تو بهت پريم سين مهمما گاتي ٿي. ڊر پي رکتی ٿي. آبي تو وه يھان اس شير ۾ آئي هئ. جو نراڪار ٿا وه اب ساڪار ۾ آگيا هئ. وه بئن بچون ڪو سڪلاتي هئ. دنيا نهين جانتی ڪ وه ڪيا سڪلاتي هئ. وه تو گيتا ڪا پڳوان ڪرشن ڪو سمجھتي هئ. ڪھتي هئ. وه راج يوگ سڪلاتي هئ. اڇا. باقي باپ ڪيا ڪرتي هئ. پل گاتي ٿي تر مات پنا پرنٽو ان سين ڪيا اوڙ ڪب ملنا هئ. يھ ڪچ نهين جانتی. گيتا سُنٽي ٿي تو سمجھتي ٿي ڪرشن دواران راج يوگ سيکا ٿا ڦر وه ڪب آڪر سڪلائينگي. وه پي ڌيان ۾ آتا هونگا. اس سميه يھ وهي مهاپارت لڙائي هئ تو ضرور ڪرشن ڪا سميه هونگا. ضرور وهي هستري جاگرافي رپيت هوني چاهيئي. دن پرت دن سمجھتي جائينگي. ضرور گيتا ڪا پڳوان هونا چاهيئي. مهاپارت لڙائي پي ديکني ۾ آتي هئ. ضرور اس دنيا ڪا انت هونگا. ڊکاتي هئ پاندو پهاڙ پر چلي گئي. تو اُنکي ٻڌي ۾ يھ آتا هونگا. بروبر وناش تو سامني ڪرا هئ. اب ڪرشن هئ ڪهان؟ ديونڌتي رهينگي. جب تڪ تر سين سني ڪ گيتا ڪا پڳوان ڪرشن نهين. شو هئ. تمھاري ٻڌي ۾ تو يھ بات پکي هئ. يھ تر ڪيي پوڻ نهين سکتی. ڪوئي ڪو پي تر سمجھا سکتی هو گيتا ڪا پڳوان راج يوگ سڪلاتي ٿي تو ضرور اس سين سڌ هوتا هئ نر سين نارائڻ بناتي ٿي. تر بچي جانتی هو پڳوان همڪو پڙهاتي هئ. بروبر نر سين نارائڻ بناتي هئ. ان لڪشمي نارائڻ ڪا سورب ۾ راجيه ٿا نان. آبي تو وه سورب پي نهين هئ. تو نارائڻ پي نهين هئ. ديوتائين پي نهين هئ. چتر هئ جس سين سمجھتي هئ يھ هوڪر

گئي هئ. آبي تر سمجھتي هو انھون ڪو ڪتني ورش هوئي؟ تمڪو پڪا معلوم هئ. آڄ سين پانچ هزار ورش پهلي انھون ڪا راجيہ ٿا. آبي تو هئ اُنت. لڙائي پي سامني ڪري هئ. جانتِي هو باپ همڪو پڙها رهي هئ. سڀي سينٽرس ۾ پڙهتي پي هئ تو پڙهائي پي هئ. پڙهائي ڪي ڀڙي آچي هئ. چتروڻ دواران سمجھاڻي آچي مل سڪينگي. مکيه بات هئ گيتا ڪا پڳوان شو ڪرشن؟ فرق تو بهت هئ نان. سدگتي داتا سورب ڪي استاپنا ڪرني والا اُتو آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪي ڦر سين استاپنا ڪرني والا شو يا شري ڪرشن؟ مکيه هئ هين تين باتون ڪا فٽلا. اس پر هين بابا زور ديتي هئ. ڀل اوپنين لڪ ڪر ديتي هئ ڪ يه بهت آچا هئ پرنٽو اس سين ڪچ پي فائدا نهين. تمھاري جو مکيه بات هئ اس پر زور دينا هئ. تمھاري جيت پي اسر هئ. تر سڌ ڪر بتلاتي هو پڳوان ايڪ هوتا هئ. اُتسي نهين ڪ گيتا سُناني والي پي پڳوان هو گئي. پڳوان نين اس راج يوگ اوڙ گيان دواران ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ڪي.

بابا سمجھائي هئ، بچون پر مايا ڪا وار هوتا رهتا هئ، آبي تڪ ڪرماتيت اوستا ڪو ڪوئي نين پايا نهين هئ. پرشارت ڪرتي ڪرتي اُنت ۾ تر ايڪ بابا ڪي ياد ۾ سڌيو هرشت رهينگي. ڪوئي مڙجھائش نهين آئينگي. آبي تو سر پر پاپون ڪا بوجها بهت هئ. وه ياد سين هين اُترينگا. باپ نين پرشارت ڪي ڀڳتيان بتلائي هئ. ياد سين هين پاپ ڪتتي هئ. بهت ٻڌو هئ جو ياد ۾ نه رھي ڪي ڪارڻ ڦر نام روپ آڌ ۾ ڦس پرتي هئ. هرشت مُک هو ڪسڪو گيان سمجھائين، وه پي مشڪل هئ. آڄ ڪسڪو سمجھايا، ڪله ڦر گھٽڪا آني سين خوشي گھر هو جاتي هئ. سمجھنا چاهيئي يه مايا ڪا وار هوتا هئ. اس ليئي پرشارت ڪر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باقي رونا، پيٽنا وا بي حال نهين هونا هئ. سمجھنا چاهيئي مايا پادر (جوٽا) مارتِي هئ اس ليئي پرشارت ڪر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باقي رونا پيٽنا نهين هئ. باپ ڪي ياد سين بهت خوشي رهينگي. مُک سين جهت واڻي نڪلينگي. پنت پاون باپ ڪهتي هئ ڪ مجھي ياد ڪرو. منش تو ايڪ پي نهين جسڪو رچتا باپ ڪا پريچيه هو. منش هوڪر اوڙ باپ ڪو نه جاني تو جانور سين پي بدتر هوتا. گيتا ۾ ڪرشن ڪا نام ڊال ديٽا هئ تو باپ ڪو ياد ڪئسي ڪرين! يهي ٻڙي پوڻ هئ، جو تمڪو سمجھائي هئ. گيتا ڪا پڳوان شو بابا هئ، وهي ورثا ديتي هئ. مُڪتي جيون مُڪتي داتا وه هئ، اوڙ ڌرم والون ڪي ٻڌي ۾ بئنٽا نهين. وه تو حساب ڪتاب چڪتو ڪر واپس چلي جائينگي. پڇاري ۾ ٿورا پريچيه ملا ڦر پي جائينگي اپني ڌرم ۾. تمڪو باپ سمجھائي هئ تر ديوتا ٿي، آبي ڦر باپ ڪو ياد ڪرني سين تر ديوتا بن جائينگي. وڪرم وناش هو جائينگي. ڦر پي اُتي سُلتي ڌنڌي ڪر ليتي هئ. بابا ڪو لڪتي هئ آڄ هماري اوستا مڙجھائي هوئي هئ، باپ ڪو ياد نهين ڪيٽا، ياد نهين ڪرينگي تو ضرور مڙجھائينگي. يه هئ هين مُردِي ڪي دنيا. سڀي مري پري هئ. تر باپ ڪي بني هو تو باپ ڪا فرمان هئ، مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو جائين. يه شير تو پُراڻا تموپرڌان هئ. پڇاري تڪ ڪچ نه ڪچ هوتا رهينگا. جب تڪ باپ ڪي ياد ۾ ره ڪرماتيت اوستا ڪو پائين، تب تڪ مايا هلائي رهينگي، ڪسڪو پي چورينگي نهين. چاچ ڪرتي رهنا چاهيئي ڪ مايا ڪئسي ڌڪا ڪلاتي هئ. پڳوان همڪو پڙهائي هئ، يه پوڻا ڪيون چاهيئي. آتما ڪهتي هئ همارا پراڻون سين پيارا وه باپ هين هئ. اُتسي باپ ڪو ڦر تر پوڻتي ڪيون هو! باپ ڌن ديتي هئ، دان ڪرني ڪي ليئي. پردرشي ميلي ۾ تر بهتون ڪو دان ڪر سڪتي هو. آپيهين شونق

سين پاڳنا چاهيئي. آبي تو بابا کو تاکید کرنی پرتي هئي. (اُمَنگ دِلانا پرتا هئي) جاکر سمجھائو. اُسپر پي آچا سمجھا هونڻا چاهيئي. ديھه ايماني کا تير لڳينٽا نھين. تلوارين پي اُنیک پرکار کي هوتي هئي نان. تمھاري پي يوگ کي تلوار بڙي تيکي چاهيئي. سروس کا حلاس چاهيئي. بهتون کا جاکر کلياڻ کرين. باپ کو یاد کرنی کي اُتسي پرئڪتس هو جائی جو پڇاري ۾ سواءِ باپ کي اُڙ کوئي یاد نہ پري، تب هين تہ راجائي پد پائينگي. اُنٽ کال جو اَلَف کو سَمري اُڙ ڦر نارائڻ کو سَمري. باپ اُڙ نارائڻ (ورثا) هين یاد کرنا هئي. پرنٽو مایا کمر نھين هئي. کچي تو ايکدم ڏير هو پرتي هئي. اُلتي کرمون کا خاٽا تب بننا هئي جب کسي کي نام روپ ۾ ڦس پرتي هئي. ايک دو کو پرائيويت چنڀان لکتي هئي. ديھه ڌاريون سين پريت هو جاتي هئي تو اُلتي کرمون کا خاٽا بن جاتا هئي. بابا کي پاس سماچار آتي هئي. اُلٽا سُلٽا کام کر ڦر کھتي هئي بابا هو گيا! اُڙي، خاٽا اُلٽا هو گيا نان! يھه شرير تو پليت هئي، اُنکو تہ یاد کيون کرتي هو. باپ کھتي هئي مجھي یاد کرو تو سديو خوشي رھي. آج خوشي ۾ هئي، کلھ ڦر مُردي بن پرتي هئي. جنر جنمانتر نام روپ ۾ ڦسئي آتي هئي نان. سورڳ ۾ يھه بيماري نام روپ کي هوتي نھين. وهان تو موھ جيت کُتنمب هوتا هئي. جانتی هئي هہر آتما هئي، شرير نھين. وه هئي هين آتم ايماني دنيا. يھان هئي ديھه ايماني دنيا. ڦر آڏا کلپ تہ ديھي ايماني بن جاتي هو. اَب باپ کھتي هئي ديھه ايمان چورو. ديھي ايماني هوني سين بهت سيتل هو جائينگي. اُتسي بهت ٿوري هئي، پرشارت کراتي رھتي هئي ک باپ کي یاد نہ پُلو. باپ فرمان کرتي هئي مجھي یاد کرو، چارٽ رکو. پرنٽو مایا چارٽ پي رکنی نھين ديتي هئي. اُتسي ميني باپ کو تو کتنا یاد کرنا چاهيئي. يھه تو پنتيون کا پتي، باپون کا باپ هئي نان. باپ کو یاد کر اُڙ ڦر دوسرون کو پي آپسمان بناني کا پرشارت کرنا هئي، اِسپر دلچسپي بهت آچي رکنی چاهيئي. سروسبل بچون کو تو باپ نوکري سين چُڙا ديتي هئي. سرکمستنس دیک کھينگي اَب اِس ڌنڌي ۾ لڳ جائو. ايمر آبجيڪٽ تو سامني کري هئي. پڳتي مارڳ ۾ پي چتروُن کي آگي یاد ۾ بئنٽي هئي نان. تمکو تو صرف آتما سمجھه پرماتما باپ کو یاد کرنا هئي. وچتر بن وچتر باپ کو یاد کرنا هئي. يھه محنت هئي. وشو کا مالک بننا، کوئي ماسي کا گھر نھين هئي. باپ کھتي هئي، مئن وشو کا مالک نھين بننا هون، تمکو بناتا هون. کتنا ماڻا مارنا پرتا هئي. سپوت بچون کو آپيھين اونا لڳا رھينگا، چوڻي ليکر پي سروس ۾ لڳ جانا چاهيئي. کئين بچون کو ٻنڌن پي هئي، موھ پي رھتا هئي. باپ کھتي هئي تمھاري سڀ بيماريان باهر نکلينگي. تہ باپ کو یاد کرتی رھو. مایا تمکو هٿاني کي کوشش کرتی هئي. یاد هين مکيه هئي، رچتا اُڙ رچنا کي آد مڌيه اُنٽ کا گيان ملا، باقي اُڙ کيا چاهيئي. پاڳيون بچي سپکو سُک ديني کا پرشارت کرتی هئي، منسا واچا، کرمڻا کسي کو دُک نھين ديتي هئي، سيتل هوکر چلتي هئي. تو پاڳيه بننا جاتا هئي. اَگر کوئي نھين سمجھتي هئي تو سمجھا جاتا اُنکي پاڳيه ۾ نھين هئي. جنکي پاڳيه ۾ هئي وه آچي ريت سُنتي هئي. اُنيو پي سُناتي هئي نان، کيا کيا کرتی ٿي. اَب معلوم پرا هئي، جو کچ کيڻا اُس سين دُرگتي هين هوئي. سدگتي کو تب پائين جب باپ کو یاد کرين. بهت مشڪل کوئي گھنٽا، آڏا گھنٽا یاد کرتی هونگي. نھين تو گھٽکا کاتي رھتي هئي. باپ کھتي هئي آڏا کلپ گھٽکا کايا اَب باپ ملا هئي، اِسٽوڊنٽ لائيف هئي تو خوشي هوني چاهيئي نان. پرنٽو باپ کو گھري گھري پوڻ جاتي هئي.

باپ ڪهڻي هئڻ تہ ڪرم يوڳي هو. وه ڏنڌا آڌ تو ڪرنا هين هئ. نيند پي ڪم ڪرنا آڇا هئ. ياد سين ڪمائي هونگي، خوشي پي رهينگي. ياد ۾ بڻنا ضروري هئ. دن ۾ فرصت نهين ملتي هئ اس ليئي رات ڪو سميه نڪالنا چاهيئي. ياد سين بهت خوشي رهينگي. ڪسڪو ٻڌن هئ تو ڪم سڪتي هئ همڪو تو باپ سين ورثا لينا هئ، اسر ڪوئي روڪ نهين سکتا. صرف گورنمينٽ ڪو جاء سمجهاڻو ڪ وناش سامني ڪرا هئ، باپ ڪهڻي هئ مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. اوڙ يهه اٽهر جنر تو پوٽر رهنا هئ اس ليئي هر پوٽر بنتي هئ. پرنٽو ڪهينگي وه جنڪو گيان ڪي مستي هونگي. اٽسي نهين ڪ يهان آڪر ڦر ديھ ڌاري ڪو ياد ڪرتي رهي. ديھ ايمان ۾ آڪر لڙنا جهڙنا جئسي ڪروڌ ڪا پوٽ هو جاتا هئ. بابا ڪروڌ ڪرني والي ڪي طرف ڪپي ديڪتي پي نهين. سروس ڪرني والون سين پيار هوتا هئ. ديھ ايمان ڪي چلن ڊڪائي پرتي هئ. گل گل تب بنينگي جب باپ ڪو ياد ڪرينگي. موڻ بات هئ يهه. ايڪ دو ڪو ديڪتي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. سروس ۾ تو هڏيان ديني چاهيئي. برهمڻون ڪو آپس ۾ ڪير ڪنڊ هونا چاهيئي. لوڻ پاڻي نهين هونا چاهيئي. سمجه نه هوني ڪي ڪارڻ ايڪ دو سين نفرت، باپ سين پي نفرت لاتي رهتي هئ. تمڪو ساڪياتڪار هونگي ڦر اس سميه سمرتي آئينگي، يهه هر نين غفلت ڪي باپ ڦر ڪم ديتي هئ تفدير ۾ نهين هئ تو ڪيا ڪر سڪتي هئ. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) نر ٻڌن بنني ڪي ليئي گيان ڪي مستي هو. ديھ ايمان ڪي چلن نه هو. آپس ۾ لوڻ پاڻي هوني ڪي سنسڪار نه هو. ديھ ڌاريون سين پيار هئ تو ٻڌن مڪت هو نهين سڪتي.

(2) ڪرم يوڳي بن ڪر رهنا هئ، ياد ۾ بڻنا ضروري هئ. آتھ ايمان بن بهت مينا اوڙ سيتل بنني ڪا پرشارت ڪرنا هئ. سروس ۾ هڏيان ديني هئ.

وردان - ايڪ نامي اوڙ ايڪنامي ڪي پاڻ دواران هلچل ۾ پي اچل آڏول پو

سميه پرمات وايومنڊل آشانتي اوڙ هلچل ڪا ٻڌتا جا رها هئ، اٽسي سميه پر اچل آڏول رهندي ڪي ليئي ٻڌي ڪي لائين بهت ڪليئر هوني چاهيئي. اسڪي ليئي سميه پرمات ٽچنگ اوڙ ڪڇنگ پاوڙ ڪي آوشيڪتا هئ اسڪو ٻڌاني ڪي ليئي ايڪنامي اوڙ ايڪنامي ڪرني والي بچون ڪي لائين ڪليئر هوني ڪي ڪارڻ باپ دادا ڪي ڊئريڪشن ڪو سهج ڪڇ ڪر هلچل ۾ پي اچل آڏول رهندي هئ.

سلوگن - اسٽول سوڪيم ڪامنائون ڪا تياڳ ڪرو تب ڪسي پي
بات ڪا سامنا ڪر سڪينگي.